Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30296
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

sanguinem fundum. adorare mereamur. Hec
nre parcamus etati! sed celerit & pmpte adcelo
ipo ducte culmina pperemus. pquo tormen
tow seuiam sustinem. At ubi illos uoleme
carnifices uidere talia colloquentes nuntiat
diocletiano quid de eis pciperet. quos audie
rant sic se pnomine dni audacter mutuo con
solantes. Qui mutuo consolantes. uisit eos
pceui acuitate statim gladio trucidari. Cuq
pducti fuissent. in campo laudabili sacrii ca
pitis obtruncatione compleuere martyrii.
Quow beata corpa in eode loco quo fuerant
de collati! posita sunt.

B. v. kl. septbris.

Passio s. Hermens. mrtis.

Eroetem illustrisli
mii uirii beatus alex
ander pontifex &
martyr: cum eet pre
fectus urbis rome bap
tizauit cum uxore
& filijs ac theodora so
rore eumq eo parti
mille ducentos qum
quaginta. seruos ei uxores quoq & filios
eow prius ingenuitate illis concessa. Non
multo post ab aureliano impre trusus in
carcere beato etia alexandro in custodia po
sito tribuno quirino comendat. Qui dixit
ad beatii hermen. Que racio e ut uir illu
stris uice sacra iudicans! n solii adista in
uria te redigi uelis. uerii etia subp fecte
honore municlis tamqm priuatii inho
norari te equanimit feras. Sanctus her
mes ait. Ego pfectam n pdidi s. mutaui.
Nam dignitas trena atris colit ac muta
t dignitas o celestis etna sublimitate
subsistit. Dicit ei quirinus. Miror te pru
dente uirii adiamta stulticia deuenisse
ut credas te extra istam uitam aliquid ha
bitum. postqm cineres humani corpis ita
adnichilii redigant ut nec ipa ossa subsi
stant. Cui beatus hermes. Et ego ante hos
annos deridebam! & ista carnalem uitam
uile ee dicebam. Et quirinus. fac me pro
bare ut si ita e sicut tu credidisti & ego cre
dam. Beatus hermes dixit. Ses alexander
qui habetur municlis. hic me docuit. Au
diens hec quirinus. cepit maledicere alex
andro! & dixit ad hermen. Ego te rogaui
dicens. fac me pbare te uiste credidisse &
tu michi nominas homine magii que in
uinculis habeo & incarceris ima conclusii.
Si uerii e g quod dicis! uado ad eum ipse
& triplicabo illi uincla & custodes. si potue
rit hora cenandi uenire adte credam que
docuerit. Iuit g triplicauit uincula. custo
des apposuit. Primo g noctis initio. uenit
puer qui uidebat ee non amplius quia quin
q annow ferens faculá ardente incarcerem!
& flectens genua sua cum beato alexandro
orauit dicens. oratione dnicam. & apphen
dens manii eius eduxit pfenestram! & p
duxit eii ad beatum hermen. in domii qui
rini. Quirin o ut hoc factii uidit exterritus
e Cui beatus hermes post alia dixit. Ecce nos
uides uinii. quos custodis mancipasti. Can
sa cur ego huic sco alexandro credideri! ista
e Unicus eum eet michi filius. in initio lan
guore positus. qui adhuc ambulabat ad
interay studia! hic me aptoliii cii eet ducis
ame & matre sua. & sacrificaremus dis!
& pontificibus pmia dedissemus. mortuus
e Tunc increpare me cepit nutrix ei dices.
Si eum ad limina sci petri duxisses. & credi
disses xpo! filiii tuii in colomem haberes.
Cui ego respondi. Dii tu sis ipa ceca facta.
& non sis curata. quomodo filiii meii reddet
in colomem. Si ante istos inquit quinq
annos credidisse xpo. reddii michi eent
oculi. Cui dixit. Vade & crede & si tibi oculos
aperiit alexander! credá quod & mi
hi reddat filiii meii. Tum illa abiit ad
ipm ceca. & ecce reuersa e ad me sana! im
ponens q humeris suis mortuii filiii me
um. cucurrit & iactauit eum ante pedes
beati alexandri. At ille oratione facta! re
suscitauit eum. Ego confestim misi me
ad pedes ei. & rogaui me xpianii fieri.
Patrimoniii o matris ei ipsi contuli! ali
quanta etia de meo addidi! cetera o aut
pauprib erogaui! aut seruis meis qui me
cii sunt xpiani facti dedi. Hec & his simi
lia cii egisset circa quirinii beatus hermes!
credidit quirinus cii omni domo sua. &
baptizatus e Aurelianus hec audiens.
dictauit in ultimo sententia. ut beatus
hermes gladio puniret. Qui decollatus
e & a beata sorore sua theodora collectus!
in ima salaria uetere n longe a urbe ro
ma. sub die quinta. mense septembrio
sepultus est. Eode die Passio sci. Pelagii. ii.

Tpoporibus humeria
ni impii! fuit uir qui
da habitans in ciuitate
emona. que e in pum
cia carnie nomine pe
lusi! cum sua coniuge